

[Blang.]

Dette sammenholdt med, at man i Femaaret umiddelbart før Krigen laa med ganske overordentlig smaa Promiller — jeg kan nævne, at for Amtskommunens Vedkommende er Promillen for den faste Ejendomsbeskatning nu 8,36, medens Gennemsnitspromillen for Femaaret 1909—14 var nede paa 2,51 —, vil altsaa medføre, at Virkningen bliver overordentlig kraftig, saa at den faste Ejendomsbeskatning nedsættes med to Trediedele af det Beløb, der i Øjeblikket ydes.

For Amtskommunen maa jeg dog sige, at jeg ikke nærer store Betænkeligheder ved den Nedsættelse, som foreslaas, for de Lettelser, vi foreslaar ad anden Vej, vil ogsaa blive ret betydelige. Derimod kunde jeg have ønsket, at der havde foreligget Oplysning om Virkningerne i de bornholmske Sognekommuner, for jeg kan ikke nægte, at jeg føler mig en Smule ængstelig for, at den meget kraftige Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter her vil kunne medføre en Skatteomlægning, en Skatteomvæltning, som ikke vil være ønskelig.

Jeg maa derfor beklage, at der ikke foreligger saadanne Oplysninger for dette særlige Amts Vedkommende, som ikke uden videre kan slaas sammen med Landets øvrige Amter, men jeg maa tilføje, at jeg nærer et meget stærkt Ønske om, at vi her i Landet naar til en Nedsættelse af de faste Ejendommers Skatter. En Nedsættelse er paa dette Omraade ønskelig, ja, den er paa krævet, saadan som Forholdene ligger her i Landet. Derfor stemmer jeg for Lovforslaget, idet jeg ønsker, at det kan bringes over til Folketinget og drøftes dér, saa at man kan naa til en rimelig Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Efter Karakteren af den Behandling, disse Lovforslag har været Genstand for i Udvalget, tror jeg, at der i og for sig ikke er Anledning til nogen meget lang Debat. Jeg havde ved Lovforslagenes første Behandling Lejlighed til at karakterisere Virkningerne af deres Gennemførelse, og de Oplysninger, der nu foreligger i Betænkningen og paa anden Maade, er af en saadan Karakter, at man tør sige om dem, at de er en Underbygning i Detailler af den Karakteristik, jeg den Gang havde Lejlighed til at give. Disse Detailoplysninger viser, at de Virkninger, jeg nævnte, vil blive endnu grellere, end nogen kunde tænke sig.

Jeg tager først Spørgsmaalet om Nedsættelse af Statsejendomsskatterne frem.

Flertalspartierne her i Salen har her i Overensstemmelse med de Udtalelser, der fremsattes ved første Behandling, stillet et Ændringsforslag, og de Oplysninger, som jeg gav ved første Behandling om Virkningen af Nedsættelsen af Grundskylden til Staten, maa derfor suppleres med Oplysninger om Virkningen af den Nedsættelse af Ejendomsskylden til Staten, som man nu foreslaar. Denne Virkning vil være en Nedgang af Statsejendomsskylden paa 800 000 Kr. Deraf vil de 397 000 tilfalde Hovedstaden, 198 000 Provinsbyerne, og 91 000 vil tilfalde andre Ejendomme i Landdistrikterne end Landejendomme, medens Landejendomme vil faa en Nedsættelse paa 115 000 Kr. Hvis man nu lægger disse Tal sammen med de Tal, jeg anførte ved første Behandling angaaende Nedsættelsen af Grundskylden til Staten, vil Resultatet af Forslaget om Nedsættelse af Statsejendomsskatterne blive følgende: Den samlede Nedsættelse vil blive 2,2 Mill. Kr. Deraf faar Hovedstaden 729 000 Kr., Provinsbyerne 401 000 Kr., altsaa Byerne i alt 1 130 000 Kr.; Ikke-Landbrugsejendomme i Landdistrikterne vil faa 217 000 Kr., og selve Landbruget vil faa 863 000 Kr. Det vil altsaa sige, at den Nedsættelse, som man her foreslaar med Hensyn til Statsejendomsbeskatningen, kun vil falde med $\frac{1}{3}$ paa Landbrugsejendomme; mere end Halvdelen af Nedsættelsen vil falde paa Ejendomsbesiddere, som slet ikke i dette Øjeblik er ude i Krise. Hovedparten af de paagældende virker oven i Købet — det tør jeg sige om de københavnske Grundejere — under langt gunstigere Forhold end nogen anden Del af Befolkningen i Øjeblikket. Jeg tør tillade mig at sige, at et saadant Forslag kan ikke forsvares, og det forekommer mig, at det er paa Grænsen af, hvad det høje Landsting kan gøre, at gennemføre et Forslag af denne Art under Betegnelsen Landbrugskriseforslag.

Jeg vender mig dernæst til Amtsbeskatningen, og jeg maa sige, at med Hensyn til Virkningerne af en Nedsættelse af den amtskommunale Ejendomsbeskatning kan der nævnes Eksempler, som gør det fuldkommen uforstaaeligt for mig, at Medlemmer af det høje Landsting har kunnet lægge Navn dertil. Maa jeg blot nævne det enkelte Eksempel for Københavns Amts Vedkommende, at her fremkommer en Nedsættelse af Ejendomsskatterne paa 1 358 000 Kr., og af dette Beløb falder kun 133 000 Kr.s Nedsættelse paa Landbruget. Med andre Ord, af de 1 358 000 Kr.s samlede Nedsættelse bliver 1 225 000 Kr. en Nedsættelse for